

[...]

messzemenően egyetértek, s visszavételükig semmiféle pártfeladatot nem vállaltak. Ezt nem vették jónéven, ami azonban nem fékezte, inkább serkentette az MDF akcióiban és a Bethlen Alapítvány Titkárságában való szerepvállalásomat.

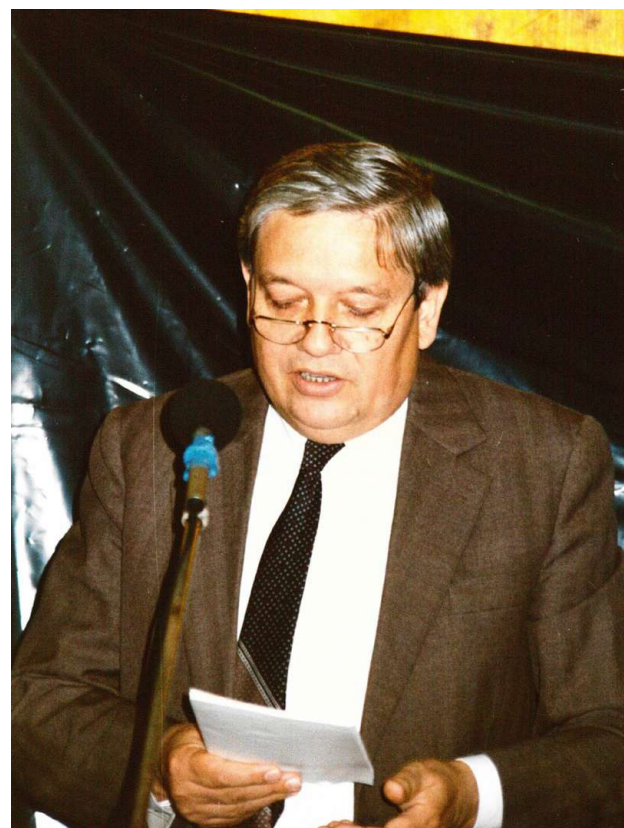
Nagy jelentőségű volt az MDF jövője szempontjából az 1988 május közepén tartott fórum is, amelyen több mint hét-száz fős közönség részvételével *a sajtóirányítás, a nyilvánosság, a kiegyensúlyozott tájékoztatás és a demokratikus átmenet* kérdéseit vitattuk meg, a Szabad Kezdeményezések Hálózata, a Fidesz és a média képviselőivel együtt. Imponáló már maga a névsor is, hiszen az elnöklő Bíró Zoltán után olyan politikai és szakmai tekintélyek mondták el véleményüket, mint Mészöly Miklós, Hirschler Richárd, Csengey Dénes, Lázár Guy, Halmai Gábor, Kis János, Czákó Gábor, Kiss Gy. Csaba, Barki Éva Mária, Fekete Gyula, Vigh Károly, Tamás Gáspár Miklós, Ablonczy László, Derégán Sándor, Lendvai Sándor, az MDF-et külön is üdvözlő fideszes Németh Zsolt, a katolikus sajtó részéről Dr. Szendi József megyéspüspök és Márkus László. Őket követte Szekfű András, Szekeres László, Bollobás Enikő, **Eörsi István**, Gadó György, Kerényi Imre, Kálmán Attila, Varga András és Benke László (a felsorolás nem teljes). Színvonalas, olykor szikrázó hangulatú eszmecserének voltunk részesei, amely a rendszerváltás egyik allergikus kérdését, a sajtónyilvánosságot, a média növekvő hatalmát, illetve annak irányítását, tulajdonlását feszegette. Csurka István hatásos beszéde és egy közös nyilatkozat zárta e nagy jelentőségű tanácskozást. Amit hallottunk, sok tekintetben biztató lehetett számunkra is, az viszont már ekkor látszott, hogy e téren *az ellenzéki erők együttműködése nem lesz felhőtlen*. A média által vezérelt népamító tömegpolitizálásra – amelynek főpróbáját a négyigenes népszavazáskor az SZDSZ sikeresen megvalósította – szerencsére az MDF nem volt kapható, de vezetői a modern kommunikációs technikák

alkalmazásától is idegenkedtek. Nem tudtunk úgy élni vele, ahogy kellett volna, ami később hozzájárult a számtalan esetben kitűnően vizsgázó, profivá nőtt sajtósóvivőnk, Kiss Gy. Csaba távozásához is.

Aktívabb közéleti szerepvállalásom az MDF-ben a *II. lakiteleki találkozón*, 1988. szeptember 30-án elmondott beszédemből, szervezőmunkámból és azt követő tevékenységemből is érzékelhető.

1988. október elején megtisztelő megbízatást kaptunk Joó Rudolffal. A Magyar Demokrata Fórum képviselőjeként részt vettünk a *Fidesz I. Kongresszusán*, ahol üdvözölhettük a hivatalosan megalakult és az MDF-fel is közösséget vállaló új politikai szervezetet.

Jellemző, hogy ebben az időben még a társasági összejövetelekre is rányomta bélyegét a politika. Ennek egyik példája Kósa Ferenc barátunk és kurátorunk születésnapjára összejövetele. 1988. októ- [...]

„A társadalom elveszett bizalmának visszanyerésére a régi [politikai irány] megőrzésével nincs lehetőség. Bizalom nélkül viszont nincs stabilitás és kibontakozás.” (Idézet Pozsgay Imre lakiteleki hozzászólásából.)